

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 1534/91

z dnia 31 maja 1991 r.

**w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do niektórych kategorii porozumień,
decyzji i praktyk uzgodnionych w sektorze ubezpieczeniowym**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 87,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 85 ust. 1 Traktatu może, zgodnie z art. 85 ust. 3, być uznany za nie mający zastosowania do kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, które spełniają wymagania art. 85 ust. 3;

należy przyjąć szczegółowe zasady stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu w drodze rozporządzenia na podstawie art. 87 Traktatu;

współpraca między zakładami w sektorze ubezpieczeniowym jest, do pewnego stopnia, pożądana, aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie tego sektora i jednocześnie może wspierać interesy konsumentów;

stosowanie rozporządzenia Rady (EWG) nr 4064/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw⁴ umożliwia Komisji sprawowanie ścisłego nadzoru w związku z koncentracjami dokonywanymi we wszystkich sektorach, łącznie z sektorem ubezpieczeniowym;

wyłączenia przyznane na mocy art. 85 ust. 3 Traktatu nie mogą naruszać przepisów Wspólnoty ani przepisów krajowych chroniących interesy konsumentów w tym sektorze;

porozumienia, decyzje i praktyki uzgodnione służące takim celom mogą, o ile objęte są zakazem zawartym w art. 85 ust. 1 Traktatu, zostać z niego wyłączone na pewnych warunkach; dotyczy to w szczególności porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych dotyczących ustanowienia wspólnych podstaw taryf składek na podstawie wspólnie opracowanych danych statystycznych lub liczby zgłoszonych roszczeń, ustalania standardów

¹ Dz.U. nr C 16 z 23.01.1990, str. 13.

² Dz.U. nr C 260 z 15.10.1990, str. 57.

³ Dz.U. nr C 182 z 23.07.1990, str. 27.

⁴ Dz.U. nr L 395 z 30.12.1989, str. 1.

ogólnych warunków ubezpieczeń, wspólnego ubezpieczania od pewnych typów ryzyka, zaspokajania roszczeń, badania i zatwierdzania urządzeń zabezpieczających oraz rejestrów i informacji dotyczących zwiększonych ryzyk;

z uwagi na dużą liczbę powiadomień przedłożonych na podstawie rozporządzenia Rady nr 17 z dnia 6 lutego 1962 r.: pierwszego rozporządzenia wprowadzającego w życie art. 85 i 86 Traktatu⁵, ostatnio zmienionego Aktem Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii, pożądane jest, aby w celu ułatwienia zadania Komisji, umożliwić jej oświadczenie w drodze rozporządzenia, że przepisy art. 85 ust. 1 Traktatu nie mają zastosowania do niektórych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych;

należy ustalić, na jakich warunkach Komisja, w ścisłej i stałej współpracy z właściwymi władzami Państw Członkowskich, może wykonywać takie uprawnienia;

wykonując takie uprawnienia, Komisja będzie brać pod uwagę nie tylko ryzyko zlikwidowania konkurencji na znacznej części danego rynku oraz ewentualne korzyści, które posiadacze polisy ubezpieczeniowej mogą uzyskać w wyniku porozumień, lecz również ryzyko, które rozpowszechnianie restrykcyjnych klauzul i funkcjonowanie firm podejmujących nadmierne ryzyko powodowałoby dla posiadaczy polisy ubezpieczeniowej;

prowadzenie rejestrów i obsługa informacji dotyczących zwiększonych ryzyk powinny być realizowane z zachowaniem właściwej ochrony poufności;

zgodnie z art. 6 rozporządzenia nr 17, Komisja może ustalić, że decyzja podjęta zgodnie z art. 85 ust. 3 Traktatu obowiązuje z mocą wsteczną; Komisja powinna również móc przyjąć przepisy o takim skutku w rozporządzeniu;

zgodnie z art. 7 rozporządzenia nr 17, porozumienia, decyzje i praktyki uzgodnione mogą, decyzją Komisji, być wyłączone z zakazu, szczególnie jeżeli zostaną zmienione w taki sposób, aby spełniały wymagania art. 85 ust. 3 Traktatu; pożądane jest, aby umożliwić Komisji udzielenie, w drodze rozporządzenia, podobnego wyłączenia w odniesieniu do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, jeżeli zostaną one zmienione w taki sposób, aby zostały zaliczone do kategorii określonej w rozporządzeniu wyłączającym;

nie można wykluczyć, że w szczególnych przypadkach, warunki określone w art. 85 ust. 3 Traktatu nie będą mogły być spełnione; Komisja musi mieć możliwość dokonywania uregulowań w takich przypadkach zgodnie z rozporządzeniem nr 17 w drodze decyzji ze skutkiem na przyszłość,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Bez uszczerbku dla stosowania rozporządzenia nr 17, Komisja może, w drodze rozporządzenia oraz zgodnie z art. 85 ust. 3 Traktatu, uznać, że art. 85 ust. 1 nie stosuje się do kategorii porozumień między przedsiębiorstwami, decyzji związków przedsiębiorstw i praktyk uzgodnionych w sektorze ubezpieczeniowym, których celem jest współpraca w odniesieniu do:

⁵ Dz.U. nr 13 z 21.02.1962, str. 204/62.

- a) ustalania wspólnych podstaw taryf składek na podstawie wspólnie opracowanych danych statystycznych lub liczby zgłoszonych roszczeń;
 - b) ustalania standardów ogólnych warunków ubezpieczeń;
 - c) wspólnego ubezpieczania od pewnych typów ryzyka;
 - d) zaspokajania roszczeń;
 - e) badania i zatwierdzania urządzeń zabezpieczających;
 - f) rejestrów i informacji dotyczących zwiększonych ryzyk, pod warunkiem, że prowadzenie tych rejestrów i obsługa informacji są realizowane z zachowaniem właściwej ochrony poufności.
2. Rozporządzenie Komisji, określone w ust. 1 określa kategorie porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, do których się stosuje i w szczególności określa:
- a) ograniczenia lub klauzule, które mogą lub nie mogą występować w porozumieniach, decyzjach i praktykach uzgodnionych;
 - b) klauzule, które muszą być zawarte w porozumieniach, decyzjach i praktykach uzgodnionych lub inne warunki, jakie muszą zostać spełnione.

Artykuł 2

Każde rozporządzenie przyjęte na podstawie art. 1 ma ograniczony okres obowiązywania.

Może ono zostać uchylone lub zmienione, jeżeli nastąpi zmiana okoliczności w odniesieniu do jakichkolwiek faktów, które miały decydujące znaczenie przy jego przyjmowaniu; w takim przypadku, zostaje ustalony okres na dokonanie zmian w porozumieniach, decyzjach i praktykach uzgodnionych, do których stosuje się wcześniejsze rozporządzenie.

Artykuł 3

Rozporządzenie przyjęte na podstawie art. 1 może stanowić, że stosuje się je z mocą wsteczną do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, do których, w dniu wejścia w życie wspomnianego rozporządzenia, stosowałaby się decyzja podjęta z mocą wsteczną zgodnie z art. 6 rozporządzenia nr 17.

Artykuł 4

1. Rozporządzenie przyjęte na podstawie art. 1 może stanowić, że zakaz zawarty w art. 85 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania, przez okres ustalony w tym rozporządzeniu, do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych już istniejących w dniu 13 marca 1962 r., które nie spełniają warunków art. 85 ust. 3, jeżeli:

- w ciągu sześciu miesięcy od wejścia w życie wspomnianego rozporządzenia zostaną one zmienione w taki sposób, aby spełniały wspomniane warunki zgodnie z przepisami tego rozporządzenia oraz

- o zmianach powiadomiona zostanie Komisja w terminie ustalonym we wspomnianym rozporządzeniu.

Przepisy akapitu pierwszego stosuje się w ten sam sposób do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych istniejących w dniu przystąpienia nowych Państw Członkowskich, do których art. 85 ust. 1 Traktatu stosuje się na mocy przystąpienia i które nie spełniają warunków art. 85 ust. 3.

2. Ust. 1 stosuje się do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, które musiały być zgłaszane przed dniem 1 lutego 1963 r. zgodnie z art. 5 rozporządzenia nr 17 tylko wówczas, gdy zostały zgłoszone przed tym terminem.

Ust. 1 nie stosuje się do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych istniejących w dniu przystąpienia nowych Państw Członkowskich, do których art. 85 ust. 1 Traktatu stosuje się na mocy przystąpienia i które musiały być zgłaszane w ciągu sześciu miesięcy od daty przystąpienia zgodnie z art. 5 i 25 rozporządzenia nr 17, chyba że zostały zgłoszone we wspomnianym okresie.

3. Na przepisy przyjęte na podstawie ust. 1 nie można powoływać się w postępowaniu sądowym będącym w toku w dniu wejścia w życie rozporządzenia przyjętego na podstawie art. 1; nie można też powoływać się na nie jako na podstawę roszczeń odszkodowawczych wobec osób trzecich.

Artykuł 5

W przypadku, gdy Komisja występuje z wnioskiem o przyjęcie rozporządzenia, publikuje jego projekt, aby umożliwić wszystkim zainteresowanym osobom i organizacjom przedłożenie uwag w ustalonym przez nią terminie, nie krótszym niż jeden miesiąc.

Artykuł 6

1. Komisja zasięga opinii Komitetu Doradczego ds. Porozumień Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominującej:

- a) przed opublikowaniem projektu rozporządzenia;
- b) przed przyjęciem rozporządzenia.

2. Stosuje się art. 10 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 17, dotyczący zasięgnięcia opinii Komitetu Doradczego. Jednakże, wspólne posiedzenia z Komisją odbywają się nie wcześniej niż jeden miesiąc po wystosowaniu zawiadomienia zwołującego posiedzenie.

Artykuł 7

W przypadku, gdy Komisja, czy to z własnej inicjatywy, czy na wniosek Państwa Członkowskiego bądź osób fizycznych lub prawnych wykazujących uzasadniony interes, stwierdzi, że w określonym przypadku porozumienia, decyzje i praktyki uzgodnione, do których stosuje się rozporządzenie przyjęte na podstawie art. 1, ma jednak określone skutki niezgodne z warunkami określonymi w art. 85 ust. 3 Traktatu, Komisja może cofnąć

możliwość korzystania z zastosowania wspomnianego rozporządzenia i podjąć decyzję zgodnie z art. 6 i 8 rozporządzenia nr 17, przy czym nie jest wymagane zawiadomienie określone w art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 17.

Artykuł 8

Nie później niż sześć lat po wejściu w życie rozporządzenia Komisji, przewidzianego w art. 1, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat funkcjonowania niniejszego rozporządzenia wraz wnioskami w sprawie zmian niniejszego rozporządzenia, które mogą okazać się konieczne w świetle zdobytego doświadczenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 maja 1991 r.

W imieniu Rady

A. BODRY

Przewodniczący